

NA BÍLÉ TATRANCE

Již pár let bývá v listopadu pěkným zvykem Horo kroužku Školního sportovního klubu GPB ukončit lezeckou sezónu tzv. „posledním slaněním“.

I letos jsme přijeli ve středu 16. listopadu na téměř „domácí“ Tatrunku, jinak kultovní chatu Horolezeckého oddílu Staré Město, „vydýchat“ třídní schůzky a strávit pěkný večer na horách.

Pár dnů již sníh pokrýval beskydské vrcholy, proto bylo jasné, že letos se k lezení asi nedostaneme. Historicky nejpočetnější výprava se zastavila na čísle 22 (20+2) a tak všech 18 postelí bylo ideálně obsazeno. Pravda, doprovod přenechal „nezkušeně“, postele mládeži a pak byl nucen polehávat na dřevěné lavici a vzpomínat na to, jak měl kdysi mladé a pružné kosti a těšit se na domácí postel ... Ale pěkně postupně

Příjezd vlakem na Ostravici byl tentokrát bez problémů, přípojný motorový vlak byl přistaven. Ani nákupy ve večerce se nekonaly. Svižným tempem se celá skupina přesunula na Tatrunku bez zbytečných her „najdi si svého kantora“ nebo „najdi si Tatrunku“.

Něco po osmé dorazila i sekce „Morávka“ - Jonáš, Filip a Radim, která si cestu na chatu „užívá“ výstupem přes Lysou horu. Pro neznalé chata Tatrunka je v místech Horního Mazáku.

Pak přišla velká chvíle pro dozor, zatopit. Úkol to byl nelehký, protože vše bylo tak nějak rozpoloženo v jiné vlhkosti, než bychom si představovali, ale nakonec se dílo zdařilo a teplota v chatě pomalu začínala stoupat. Čaj už voněl, některý byl i se sirupem, kytara se ladila a zpěvníky se začaly vytahovat z batohů.

Byl jsem rád, že se zábava vrátila k tradici a jediným „mobilovým“ vstupem byla konverzace se Šimonem, který nás pozdravoval a vzpomínal na Tatrunku on-line z USA.

Tímto děkuji všem muzikantům, především Davidovi, za trpělivost a výdrž. Zábava a zpěv provázely celý večer ... celý pozdní večer ... vsuvka v 23:30 vychází první útočné družstvo na vrchol, vrchol dosažen 24:42, sestup bez problému a zranění, příchod na chatu 1:30, vítání úspěšného družstva ve složení:

Petra, Bára a Honza, oslava výstupu ... zábava pokračuje celé pozdní ráno. Chvilí (5 - 15 min.) klidu.

Mezi pátou a šestou hodinou ranní začala „kontrola“ mobilních telefonů, zda onen kouzelný čuplík, který vypíná ten „protivný“ zvuk budíčku funguje i na Tatrance. Bohudík ano. Vstávat se nikomu moc nechtělo.

Útok na vrchol Lysé hory se proto podnikal v několika vlnách, ale nakonec se i poslední skupinka objevila před osmou u vysílače.

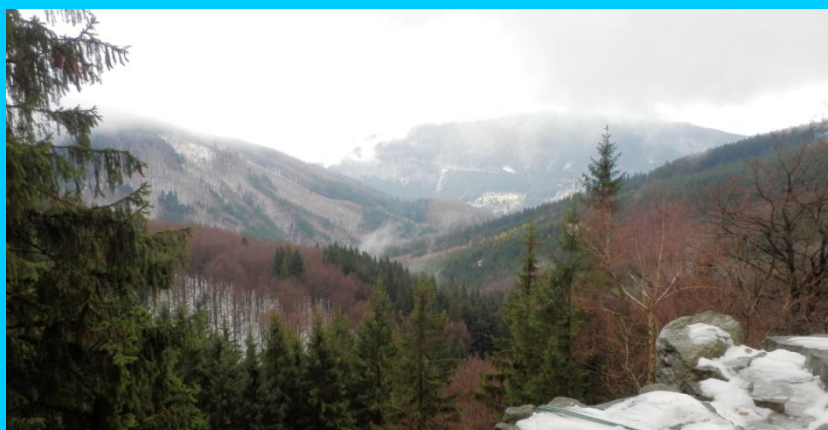
Celkový počet horalů, se zastavil na čísle 16, někteří zvládli výstup podruhé.

Počasí, pravda, nebylo ideální, byla mlha, foukalo a rtuť teploměru se pohybovala okolo nuly. Nikomu to však nevadilo, vrcholové endorfiny byly vyplaveny.

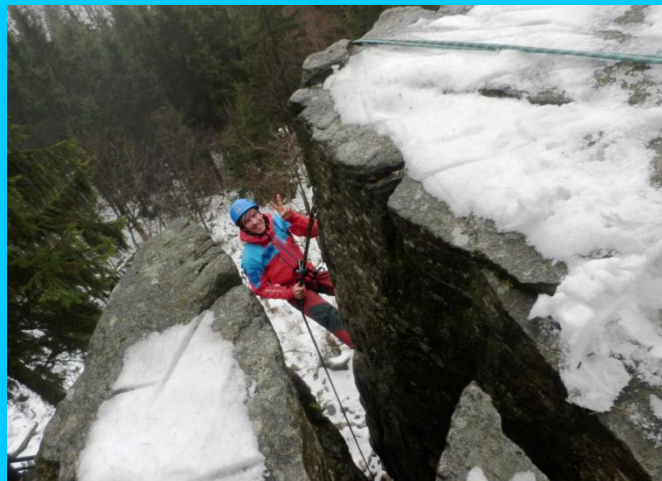

Po návratu na chatu se oddělilo „zrno od plév“ a na skálu nastoupili největší „drsňáci“, kteří se rozhodli slaňit vítr nevítr, zima nezima, sníh nesníh

příprava slaňování a výhledy

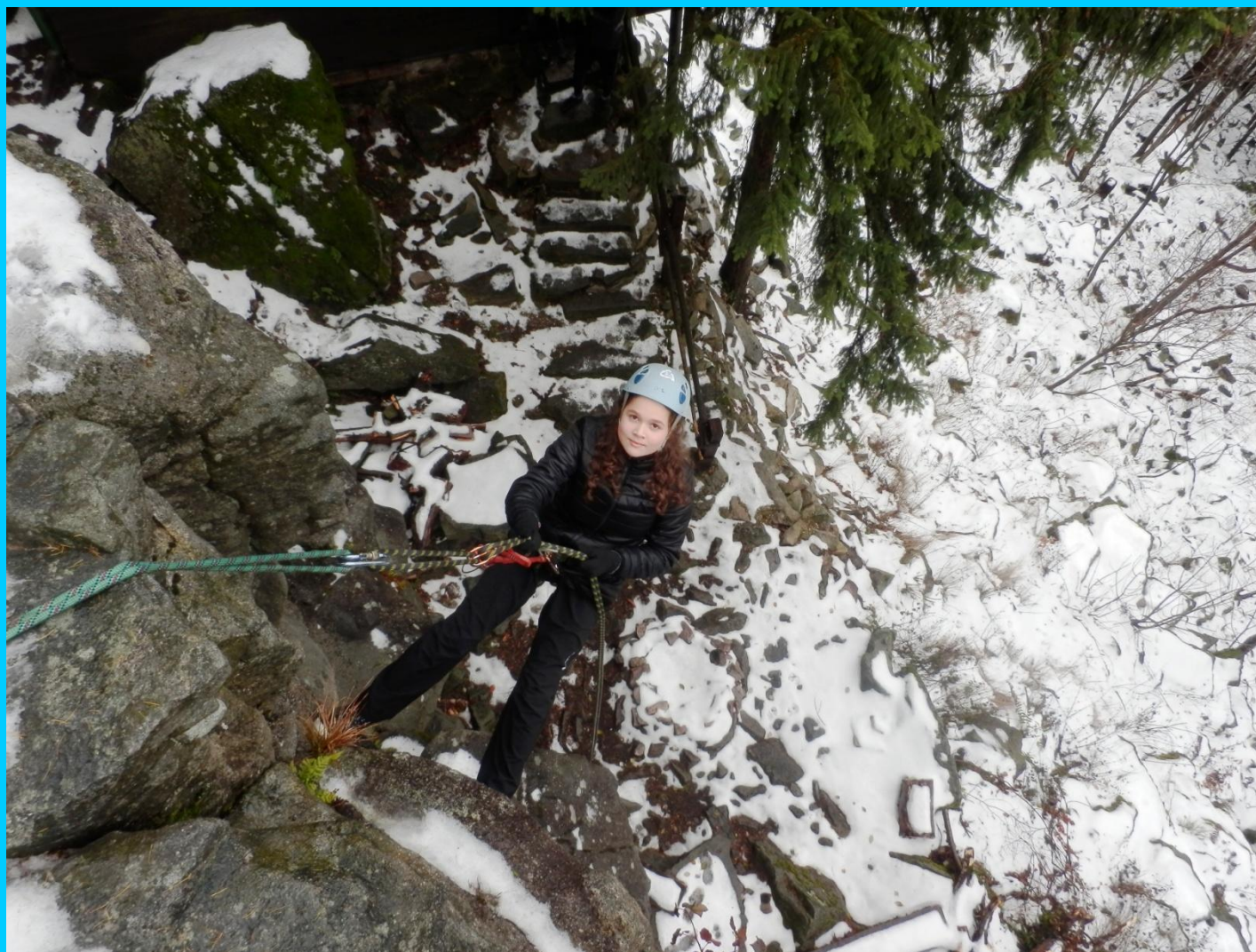
předjezdec

diváci

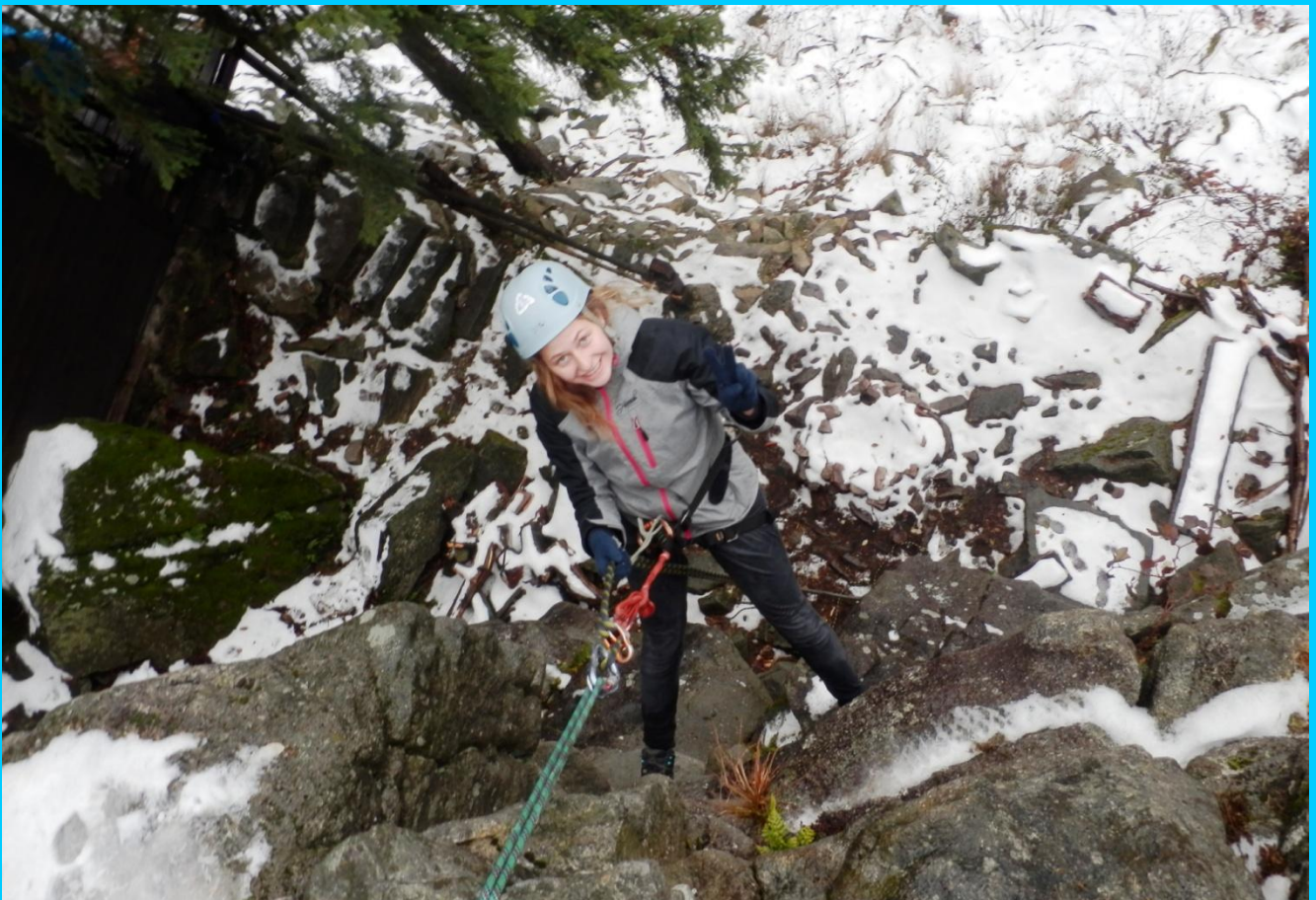
Katka

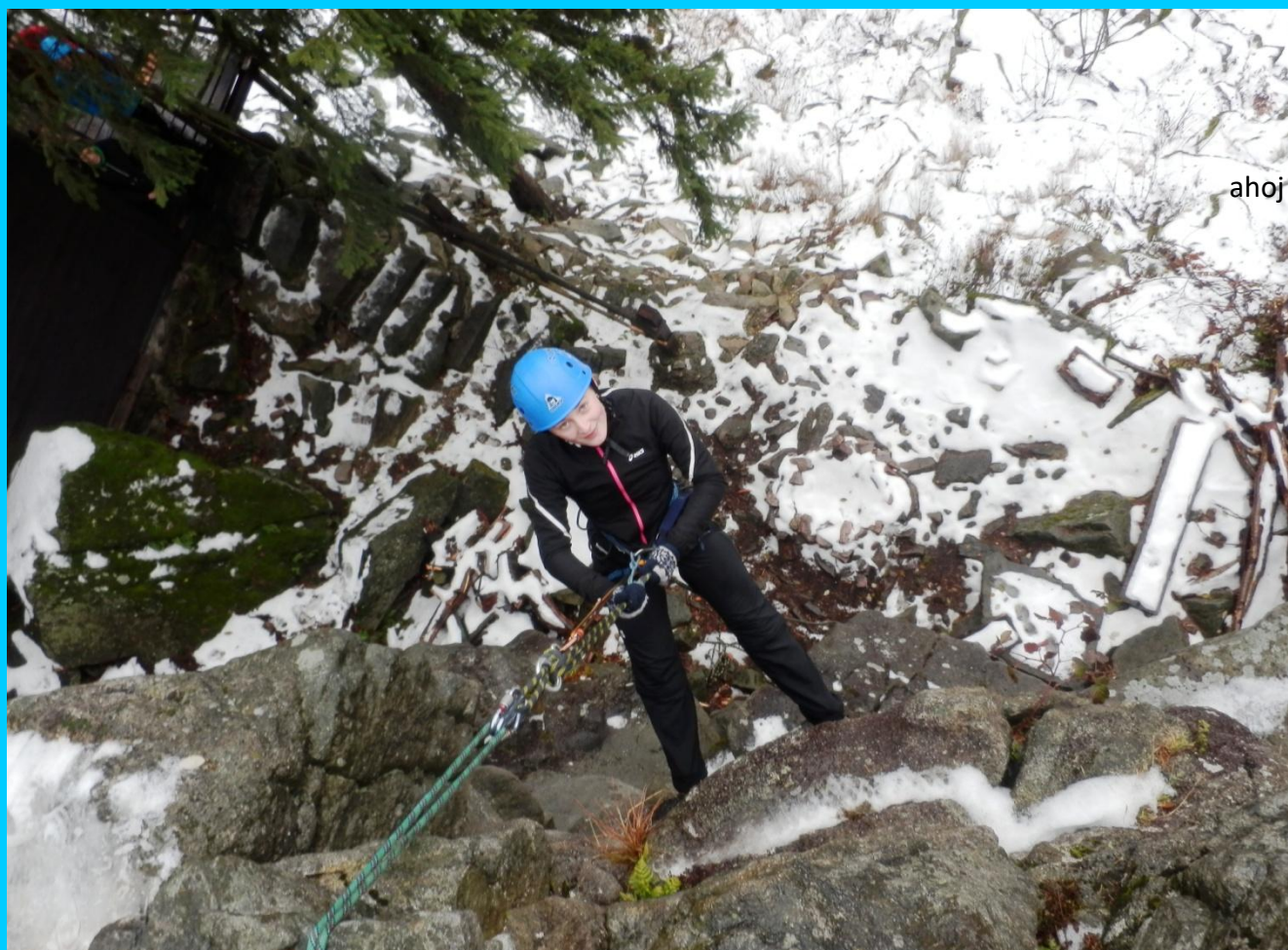
Petra

Zuzka

Bára

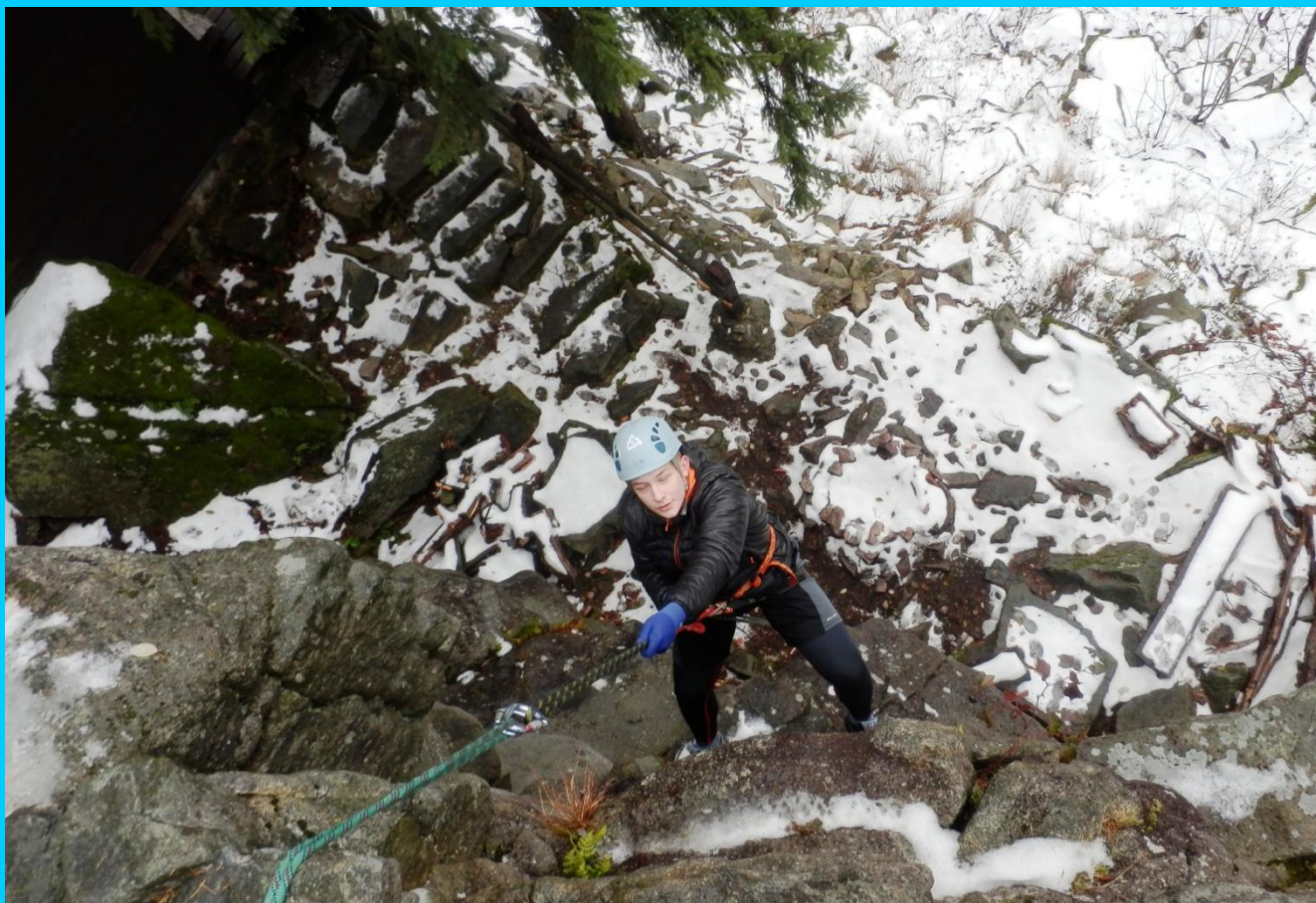
Kamila

Ivana

Honza

Ahoj opět za rok, za školní sportovní klub GPB Daniel Svoboda